

Václav Klaus: Nouzové stavy už natrvalo?

- CZ24 News | 7. května 2021

ČESKO: Nedávno jsem při jedné on-line diskusi řekl, že jsme potichu, bez fanfár a bez výslovného uvědomění si toho, vstoupili do nové fáze koronavirové éry. Tu je možné popsat třemi charakteristikami – blížícím se koncem akutní fáze epidemie, nečekanou rezignací veřejnosti na jakékoli veřejné protesty proti vládním opatřením, a se zpožděním se vyjevujícím obřím rozsahem nemedicínských nákladů zvolené „léčby“ epidemie metodou plošných zásahů, tzv. lockdownů.

Teď mne začíná nejvíce trápit aspekt druhý – rezignace veřejnosti (a její zrcadlový odraz, kterým je narůstající sebevědomí státu, že může dělat cokoli, neboť mu právě pro onu postupnou rezignaci veřejnosti všechno prochází a stát si začíná být jist, že mu i kdykoli v budoucnu procházet bude).

V roce 2015 vyšla ve Francii (a bez jakéhokoli zpoždění ve stejný rok i u nás) úžasná kniha **Michela Houellebecqa „Podvolení“** (Soumission), která nám představovala antiutopickou vizi „podvolené“ Francie po prezidentských volbách v roce 2022, v nichž by vyhrál – byť umírněný – islamista. Popis mechanismu „podvolování se“ v Houellebecqově provedení se za několik uplynulých let stal učebnicovým kánonem. Nešlo mu však tehdy o podvolení se tomu, co dnes způsobuje zcela neznámou formu a rozsah potlačení svobody, o podvolení se koronavirovému úderu. To na svého Houellebecqa ještě čeká.

Dnes není radikální zvrát společnosti způsoben ani masovou migrací jiných kultur, ani nacistickou či komunistickou revolucí (vyžadující ideologické podvolení se), ani invazí Marťanů. Houellebecquem avizované, mimořádně přesvědčivě vykreslené podvolení se jeho Francie a celé Evropy masové migraci sice hrozí i nadále, ale teď prožíváme podvolení se jiné.

Pěkně o tom píše v dubnovém vydání německého dvouměsíčníku CATO jeho šéfredaktor **Andreas Lombard** (který v roce 2016 vydal v Německu, v nakladatelství Manuscriptum, pod názvem „Völkerwanderung“ naši knihu Stěhování národů). Ve svém úvodníku připomíná v závěru března

2021 publikovaný blog francouzského aktivistického vizionáře **Jacquese Attaliho** „**Pandemie a co potom?**“.

Attaliho někteří dobře známe. Již v osmdesátých letech byl klíčovým poradcem prezidenta Mitteranda a po listopadu 1989 režíroval francouzskou (a v mnohém i evropskou) politiku vůči najednou osvobozené střední a východní Evropě. Attali ji chtěl „poručníkovat“ až moc po francouzsku. V lednu 1990 řada zajímavých politiků Evropy a Ameriky, včetně mne, prožili všechny čtyři víkendy v Paříži nedaleko Vítězného oblouku (na avenue Kleber) a on nás tam tehdy raně progresivistickým způsobem vyučoval, jak se máme stát dobrými Evropany. Pak byl léta davoskou hvězdou. Ale nelyžoval s námi, tak blízcí jsme si nebyli. Jestli lyžoval, tak s někým jiným.

Attali ve svém letošním jarním blogu **předvídá (a propaguje) trvalost pandemií a očkovacích kampaní pro celé následující desetiletí**. V tom zcela přejímá davoský koncept tzv. velkého resetu (Great Reset), neboli organizované změny světa vyvolenými (tedy nikoli zvolenými). Attalimu evidentně nestačí dnešní pouze „improvizovaný boj proti koroně“. Právě z tohoto dnešního neúspěšného boje proti „koroně“ se chce poučit (a hlavně poučit nás nepoučené a málo chápavé) a využít ho jako varování, ale i jako návod, jak postupovat v případě dalších podobných nebezpečí, které Attali vidí „v globálním oteplování, v celosvětovém suchu, v invazi hmyzu, ve vymírání druhů, a tím vším způsobených politických nepokojích“. To jsou známé, banální, samozřejmě zcela nesmyslné a neopodstatněné hrozby, ale v jejich výčtu není Attali nijak originální.

Tento francouzský, letos 78 let se dožívající aktivista jde dále. Žádá „odvahu, aby bylo zavedeno válečné hospodářství a aby pomocí něho byly zredukovány hospodářské aktivity na celém světě“, neboť ty nás – podle Attaliho – ohrožují. Andreas Lombard si všiml slova válka. „Jsme ve válce, která nás má zbavit válek, ve válce proti válce.“ Vytváření dojmu války je způsob, jak nám znemožnit jít cestou svobody, demokracie a tržní ekonomiky, jakou jsme šli dosud. Čili chce náš „Great Reset“ a nový začátek. Klíčem k tomu je u Attaliho slovo válka, a přes ni obhajoba nouzových stavů a lockdownů. Když to neuděláme, přijde apokalypsa.

Ve stejném čísle časopisu CATO se **Ch. Guse** v článku s názvem „Narušená normalita“ zamýšlí nad tím, „jak zachránit naši normalitu“, neboli náš normální dosavadní život. V podobném duchu tam píše i **N. Bolz** o „propagandistech nouzových stavů“. Svět je rozdělen. Na straně jedné stojí Attali spolu s Klausem Schwabem a jim podobnými, na straně druhé Lombard, Guse a Bolz. Ti první chtějí světovou revoluci, kterou by řídili v Davosu se každoročně scházející „manažeři lidskosti“. Ti druzí – a já s nimi – normálnost (myšleno starou normálnost) obhajují.

Toto mé nedělní odpolední zamyšlení nad články v posledním vydání časopisu CATO mne vrací k oné rezignaci, o které jsem mluvil na počátku, k onomu nebezpečnému podvolení se, ke smíření se s tím, že něco úžasného už bylo a že bude už jen velmi neúžasný **Huxleyho Brave New World**. U nás reprezentovaný Hamáčky, Arenbergery, Smejkalý, Hořejšími a Kubeky. Co dělat, abychom se nepodvolili? Co má nebo může udělat každý z nás? A co si myslíme, že má udělat někdo za nás? Nalézt odpovědi na tyto otázky je „úkolem naší doby“, této výzvy, kterou ve 20. letech adresoval světu slavný španělský filosof José Ortega y Gasset.

Autor: Václav Klaus

Zdroj: <https://www.institutvk.cz/>